

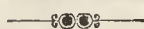
GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamae są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGŁĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya i Norwegia. — Królestwo Polskie. — Rosya. — Azja. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Sprawy krajowe.

Dyrekcya galicyjskiej kasy oszczędności podaje do wiadomości główne warunki, pod któremi w tejże kasie zaciągnąć można pożyczki w gotowiznie na zastaw papierów publicznych wartości pieniężnej przedstawiających, jako to; zapisów długu za wywobudzenie gruntów w Galicyi, galicyjskich listów zastawnych, niemniej wszelkich zapisów długu państwa.

a) Osoba składająca zastaw musi mieć stałą i znaną siedzibę w Lwowie.

b) Pożyczkę na zastaw wziąć może na czas dni 15 do 90.

c) Prowizję opłaca biorący pożyczkę z góry w proporcji 5% rocznie. Koszt stępu na zapis długu, stosowny do sumy gotowizną otrzymanej, ponosi dłużnik.

d) Mniejszej kwoty od 25 złr. nie udziela kasa na zastaw.

e) Hość pożyczki stosuje się do wartości obiegowej papieru w zastaw danego, której to wartości tylko dwie trzecie części kasa jako pożyczkę w gotowiznie udziela, a przy listach zastawnych cztery piąte części.

f) Jeśliby wartość obiegowa papieru w zastaw danego z jakiegobądź przyczyny zmniejszyła się tak dalece, że kasa nie miałaby dostatecznej rękojmi, w takim razie dłużnik winien jest dołożyć niezwłocznie tyle, ile na zabezpieczenie potrzeba.

g) Na złożone w zastaw papiery otrzymuje dłużnik rewers, za zwróceniem którego i złożeniem otrzymanej sumy zastaw okazielowi rewersu wydany będzie.

h) Dłużnik potwierdza kasie odbiór zaliczonej mu sumy przez własnoręczny podpis zapisu długu przez kasę przygotowanego.

i) Zastaw może być wykupiony za zwróceniem pożyczki także i przed upływem terminu; atoli w takim razie kasa nie zwraca prowizji z góry wziętej.

Codziennie prócz soboty, niedzieli i świąt zgłaszać się mogą strony w tej sprawie o godzinie 10tej rano do Dyrektora w kasie urzędującego.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 13. lutego 1857.

(Instalacya Arcyksięcia Rajnera. — Nowiny Dworu. — Pobyt Jch Mość Cesarstwa w Medyolanie. — Posel parmeński. — Wykupno od rekrutacji.)

Wiedeń, 21. lutego. Instalacya Jego Cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięcia Rajnera, nowomianowanego Prezydenta Rady państwa odbyła się dnia 17. b. m. z przepisana uroczystością. Obecni w Wiedniu ministrowie i radcy państwa złożyli Jego Cesarzewiczowskiej Mości swoje uszanowanie, poczem nastąpiła prezentacya wszystkich urzędników.

Według wiadomości telegraficznej przybył Jego Cesarzewiczowska Mość najdostojniejszy Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian dnia 20. b. m. do Medyolanu.

C. k. pełnomocnik w Turynie, hr. Paar powrócił dnia 11. b. m. z Medyolanu na swoją posadę do stolicy piemonckiej.

— Jego c. k. Apostolska Mość raczył wyznaczyć najłaskawiej dyrekcyi budowli kościoła Śgo Jana Chrzciciela w Monza 1000 li-rów na restauracyę bardzo szacownego obrazu w kaplicy Królowy Teodolindy.

Z Medyolanu piszą z 17. b. m. Wczoraj było u Jego Mości Cesarza wielkie posłuchanie, z którego korzystało znowu bardzo wielu petentów. Od kilku dni bawi tu szef książęco-parmeńskiego gabinetu, margrabia Pallavicino; wczoraj przyjmował go Jego Ces. Mość na specjalnej audyencyi, a potem zaprosił do stołu cesarskiego. Wieczór przedstawiano w teatrze a la Scala po raz drugi „Hugnotów,” i balet „Monte Christo.” Ich Mość Cesarstwo znajdowali się na przedstawieniu w tak zwanej łoży wicekróla; wyszli jednak przed rozpoczęciem baletu. Publiczność zebrała się i tą razą bar-

dzo licznie i uczeiła Najjaśniejszych Gości tak na wstępie jak i przy odejściu okrzykami najżywszej radości.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa Lombardyi z 15. lutego podaje do wiadomości, że do składania taksy uwalniającej od służby wojskowej można zgłaszać się warunkowo także, to jest przed asenterowaniem; poczem tylko uznani zdolnymi do wojska będą musieli złożyć przepisana takse dniem przed stawieniem się na plac asenterunku. Postanowienia te są wprawdzie wyjątkowe tylko na rok bieżący, przecie sprawiło ich ogłoszenie wielką radość, gdyż mieszkańcy Lombardyi upatrują w tem nowy akt łaskawości rządu, który rozciągnął tak dalece termin tego ułatwienia, jak tylko inne, wyższe względy zezwalały na to.

Ameryka.

(Doniesienia z centralnej Ameryki. — Położenie Walkera. — Wiadomości z Brazylii.)

Podług doniesień z **San Juan** z 19. stycznia był Walker zmuszony opuścić Rivas i cofnąć się do San Jorge, miasteczka położonego nad brzegiem jeziora Nikaraguy, naprzeciw wyspy Omatepec. Tu obsadzony dokoła wojskiem centralnej Ameryki, miał tylko 500 ludzi, i zbywało mu na żywności i broni, gdyż wszystkie paropływy na jeziorze i rzecze zostały zabrane. Takie są doniesienia Kostarykanów, a pokazuje się z nich, że położenie Walkera jest wprawdzie bardzo krytyczne, ale nie tak złe przecie, jak można było oczekiwać po ostatnich wiadomościach. — Republiki Chili, Peru i Ecuador zawarły przymierze ku polepszeniu stosunków wewnętrznych i obronie na zewnątrz.

— Jak donoszą z **Rio de Janeiro** opuścił dwór cesarski 4go stycznia stolicę i udał się do Petropolity, by przepędzić tam porę letnią. Dnia 8go stycznia przybył do Rio nowy ambasador rosyjski, p. Glinka, jego poprzednik p. Ewers, miał 14. odjechać na Southampton do Petersburga. Hiszpańskim rezydentem ministerjalnym przy dworze brazyjskim mianowany został były członek Korteżów, p. Nancez. Wybory deputowanych w Brazylii niebyły z odejściem poczty jeszcze ukończone. Ministerjum podało się do dymisyi, ale Cesarz nieprzyjął podania dla utrzymania regularnego toku spraw publicznych jako też ze względu na to, że zgromadzenie prawodawcze zbierze się dopiero w maju.

Portugalia.

(Migueliści z Korteżów wykluczeni.)

Lizbona, 4. lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Korteżów odrzucony został wniosek deputowanego Miguelistów, Vereiry du Cuncha, względem zmienienia przysięgi deputowanych w taki sposób, by także Migueliści mogli ją składać. Przy imiennem głosowaniu odpowiedziało do stu deputowanych: „Nie!” Ta uchwała wykluczeni zostali z Korteżów Migueliści. Na tem samym posiedzeniu rozpoczęła izba dyskusyę nad adresem odpowiedzi na mowę od tronu. Fontes Pereira de Mello interpelował o wystąpienie Louriera z gabinetu, ale nieotrzymał stanowczej odpowiedzi.

Anglia.

(Sprawy w izbach.)

London, 16. lutego. Hrabia Albemarle zapowiedział na dzisiaj w izbie wyższej wniosek względem dyplomatycznych misyi Anglii do perskiego dworu. Lecz hrabia Clarendon prosił go, aby tego wieczora nie nalegał na roztrząsanie tego przedmiotu, gdyż w Paryżu toczą się jeszcze z perskim posłem układy, a w takich stosunkach nie można wróżyć pomyślnego skutku z tej dyskusyi. Hrabia Albemarle odpowiedział na to, że w takim razie zezwala zupełnie na życzenie ministra; tylko to chce nadmienić, że zdaniem jego jedyny środek pozostania na przyszłość z Persją w stosunkach przyjacielskich, zależy na zniesieniu dyplomatycznych stosunków z tym dworem. — W izbie niższej przedłożył dziś generał-prokurator Irlandyi następującą rezolucyę: „ażeby James Sadleir, Esq., członek tej izby, obwiniony o różne oszustwa i za karygodne czynności zapozwany do sądu, i na którego wydano rozkaz aresztacyi, a nakoniec, iż rzeczony James Sadleir nie usłuchał rozkazu tej izby, stawienia się we czwartek dnia 24. lipca z. r. na swoim miejscu i przed sądem sprawiedliwości umknął, ażeby dlatego rzeczony James Sadleir Esq. z tej izby był wykluczony.” Jeneralny prokurator nadmienił przytem, że tu nie idzie o załobę prywatną, lecz z wyroku trybunału, gdyż wielka rada przysięgłych hrabstwa, które

J. Sadleir zastępuje, wytoczyła proces przeciwko niemu. Przedłożono dowody, że policya go szukała w upłynionych siedmiu miesiącach nieustannie, ale nadaremnie w połączonym królestwie. Jednakże według pewnego listu, który otrzymał jeneralny prokurator z Paryża pod dniem 12. b. m., znajdował się J. Sadleir podówczas w tej stolicy, a istniejące między Anglią i Francją traktaty nie upoważniają rządu angielskiego kazać go tam aresztować na mocy wytoczonego przeciw niemu aktu załoby. Sadleir oskarżony jest o udział w kolosalnem oszukaństwie popełnionem w administracji banku Tipperary. Pan Roebuck ubolewał tylko, że jeneralny prokurator nie przedłożył już w lipcu przeszłego roku swego wniosku, gdyż wtedy moralny skutek na kraj byłby inny, a pan Sadleir, który jako złodziej i oszust jest oskarżony, możeby nie miał czasu umknąć przed ramieniem sprawiedliwości. Jeneralny prokurator oświadczył na to, że w owym czasie pan Sadleir nie miał jeszcze sposobności usprawiedliwić się, do czego musiano mu zostawić termin; ale w przeciągu tego czasu wyszły istotne jego okoliczności na jaw, przeto ta sprawa otrzymała całkiem inny charakter. Wkońcu przyjęła izba zaproponowaną rezolucję.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Medale wojskowych. — Baron Bourqueney z urlopem. — W. książę Konstanty oczekiwany. — Feruk Khan.)

Paryż, 17. lutego. Minister wojny rozporządził, że błękitna wstęga angielskiego medalu krymskiego, nadanego naszym podoficerom i żołnierzom, ma być odnawiana co kwartał kosztem rządu. — Hiszpański ambasador, marszałek Serrano, zachorował, i niemógł przeto znajdować się na wczorajszej ceremonii otwarcia izb. Jednym z dwóch nowych senatorów, którzy składali wczoraj przyjęcie, był marszałek Pelissier, książę Malakowa. Depesza telegraficzna, w której przestano wczoraj całą mowę Cesarza w dwóch godzinach, zawierała 1600 słów.

Baron Bourqueney, francuski ambasador przy dworze wiedeńskim, otrzymał urlop i przybędzie wkrótce do Paryża.

Tutejszy rosyjski hotel ambasady w dzielnicy St. Honoré, upiększają teraz z wielkim przepychem, jak słyhać na cześć zapowiadzanego w kwietniu przybycia Wielkiego księcia Konstantego.

Lord Cowley oznajmił ambasadorowi perskiemu uprzejmym listem prywatnym, że rząd angielski kazał przyrzadzić mu na czas pobytu jego w Londynie pomieszkanie, i spodziewa się, że usługa ta zostanie mile przyjęta. Feruk Khan miał odpowiedzieć natychmiast bardzo wdzięcznie, że będzie korzystał z tej grzeczności. Uważano, że przy wczorajszej ceremonii witali się ambasadorowie Anglii i Persyi serdecznem uściśnieniem ręki.

Holandya.

(Rozprawy w izbach. — Werbunki do armii kolonialnej.)

Haaga, 17. lutego. Izba druga miała dziś znowu posiedzenie i naradzała się nad wydanym niedawno regulaminem prasy w Indiach wschodnich. Wkońcu przyjęto jednością głosów mocę, zalecającą zanieść prośbę do ministra kolonii, ażeby udzielił izbie wszelkich dokumentów, aktów i korespondencji z władzami indyjskimi dla lepszego rozważenia tej sprawy.

Na wniosek ministra kolonii ma być urządzony na granicy szwajcarskiej dom werbunkowy dla holenderskiej armii kolonialnej. Wielki książę Badeński zezwolił na urządzenie werbunku w mieście Lörrach, niedaleko Bazylei. Podpułkownik Scharten z indyjsko-holenderskiej armii został mianowany komendantem tego zakładu werbunkowego i będzie mieć swój kompletny korpus.

Szwajcarya.

(Traktat z Badenem. — Konferencye w sprawie neuenburgskiej zapowiedziane.)

Berna, 16. lutego. *Bundesblatt* ogłosił zawarty dnia 6go grudnia z. r. między Federacją Szwajcarską i Wielkim księstwem Badeńskim traktat państwa, dotyczący się wzajemnych warunków względem wolności przesiedlania się i dalszych stosunków sąsiednich. Wspomnianym traktatem ogłoszono zupełną wolność przesiedlania się i zagwarantowano postanowienie na równi obustronnych krajowców w stosunkach prawa cywilnego, jako w posiadaniu własności i w prawie dziedzictwa, w sporach o sukcesję uznano trybunał tego kraju, w którym puścizna się znajduje, zawarowano zasadę uwolnienia od wojska w równej myśli, jak w traktatach z Francją, Sardynią i Anglią, i zniesiono tak zwane prawo „epaven“, które w wielu kantonach było dla państwa i korporacji przeszkodą w dysponowaniu swą własnością.

Dziennik *Bund* donosi: Wiarogodne korespondencye z Paryża potwierdzają wiadomość, że dnia 9. lutego rozesłane zostały zaproszenia na konferencyę, dzień jednak rozpoczęcia dopiero wtedy będzie oznaczony, gdy mianowani pełnomocnicy otrzymają instrukcyę. Zdaje się, że konferencye rozpoczną się z końcem b. m. Z dwóch neuenburgskich radeów stanu, którzy na wezwanie nadzwyczajnego ambasadora szwajcarskiego prawie równocześnie z nim przybyli do Paryża, by dać potrzebne wyjaśnienia stosunków neuenburgskich, jeden powróci tymczasowo do Neuenburga.

Włochy.

(Goście z północy. — Kazanie w języku rosyjskim. — Osuszenie bagnisk pod Ostią.)

Rzym, 9. lutego. W oczekiwaniu zapowiedzianych odwiedzin Cesarzowej Matki rosyjskiej zjeżdża do Rzymu coraz więcej

znakomitych Rosyan, a po największej części ci co należą do rzymsko-katolickiego kościoła. Ponieważ pragneli wszyscy słyszeć w stolicy katolickiego chrześcijaństwa naukę publiczną w języku rosyjskim, miał wczoraj apostolski prefekt krajów polarnych. Ojciec Manning, w kościele San Carlo al Corso kazanie w języku rosyjskim. Jakkolwiek obszerna to jest świątynia, przecież zaledwie zdołała pomieścić się w niej nadzwyczajna liczba słuchaczy. Kazanie rosyjskie w kościele rzymskim, to rzecz niesłychana dotąd. — Osuszanie stojących wód i bagien pod Ostią, na co rząd papieżki nadał koncesyę panu Bidault, zaczęło się już. Francuzcy hydraulicy kierują robotami.

Niemce.

(Kwestya przechodu wojsk. — Ulgi w obrocie handlowym.)

Z nad Renu piszą dziennikowi *Mainzer Journ.* z 15. lutego: „Gabinety rządów niemieckich rozważają jak słyhać w tej chwili następująca kwestya: Czy rządy związkowe mają prawo przepuszczać przez swoje terytoryum armie wyprawioną na wojnę, czy też potrzebują na to przyzwolenia całego związku? Jak tylko ministerya państw pojedynczych rozważą należycie tę kwestyę, poweźmie zapewne sejm związkowy stanowczą uchwałę w tej mierze.“

Mnichów, 14. lutego. Obwieszczeniem ministeryalnem z dnia wczorajszego odwołano w Bawaryi dawniejszy zakaz wyprawiania koni za granicę, a mianowicie ustaje zakaz ten z dniem 16. b. m.

Szwecya i Norwegia.

(Koszta fortyfikacyi Sztokholmu. — Storthing norweski.)

Sztokholm, 6. lutego. Wydział mianowany w sprawie ufortyfikowania Sztokholmu ukończył prace swoje już z końcem roku zeszłego. Mapy, plany i kosztorys są również gotowe. Koszta fortyfikacyi obliczono na 3.600 000 rthal. b., a uzbrojenia na 2 mil., w ogóle przeto na 5 do 6 mil. rth.

Chrystiania, 6. lutego. Dnia dzisiejszego ukonstytuował się storthing stanowczy, sprawdziwszy wczoraj pełnomocnictwo wyborowe i uznawszy za ważne wszystkie wybory. przyczem wybrano tak dla całego storthingu, jak i dla obu oddziałów lagthingu złożonego z 26 członków, tudzież dla odelstingu — a to dla każdego z nich jednego prezydenta, jednego sekretarza, jednego wiceprezydenta i jednego wicesekretarza. — Upewnijają, że wicekról wyraził życzenie zmiany paragrafu ustawy kardynalnej, według której wicekrólowi dozwolono rocznie tylko przez trzy miesiące bawić za granicą i by natomiast wolno mu było corocznie na 6 miesięcy z kraju się wydalić.

Królestwo Polskie.

(Zaprowadzenie duchownych sądów w sprawach małżeńskich.)

Warszawa, 18. lutego. *Gazeta Warszawska* zawiera następujące ogłoszenie:

Jego Cesarska Mość zdanie objawione w ogólnem zgromadzeniu rady państwa, w przedmiocie zmienienia niektórych artykułów w prawie najwyższem zatwierdzonem pod dniem 16. (28.) marca 1836 r. o małżeństwie w Królestwie Polskim najwyższem zatwierdzić raczył i spełnić rozkazał.

Za prezesa rady państwa.

(podp.) Hrabia Błudow.

Zdanie rady państwa. Wypisano z żurnalu departamentu spraw Królestwa Polskiego d. 16. maja i ogólnego zgromadzenia dnia 11. czerwca 1856 roku.

Rada państwa w departamencie spraw Królestwa Polskiego i w ogólnem zgromadzeniu, rozpoznawszy wniesione, z rozkazu najwyższego, przez b. ministra sekretarza stanu Królestwa, wspólne jego i byłego namiestnika Królestwa przedstawienia o zmienieniu niektórych artykułów prawa Najwyższem zatwierdzonego pod dniem 16. (28.) marca 1836 roku o małżeństwie w Królestwie Polskim, celem ustanowienia na nowo wspólnie z dworem rzymskim przyjętych zasadach, instancyi sądu duchownego w sprawach małżeńskich osób wyznania rzymsko katolickiego, objawiła zdanie:

I. Celem zgodzenia przepisów prawa o małżeństwie z nowo ustanowionym, za zgodą dworu rzymskiego, porządkiem rozpoznawania spraw małżeńskich zamiast artykułów 78, 79, 81 i 82 pomienionego prawa, postanowić co następuje:

- Pierwszą instancją sądu duchownego w sprawach małżeńskich w Królestwie Polskim, stanowią miejscowi Biskupi dycecezalni, a w archidiecezyi warszawskiej, Arcybiskup ze swemi konsystorzami.
- Drugą instancję sądu duchownego stanowią: w sprawach osadzonych w pierwszej instancyi przez Biskupów, — Arcybiskup Warszawski, a w sprawach, które były rozpoznawane w pierwszej instancyi przez tegoż Arcybiskupa — Biskup jednej z sąsiednich dycezyi według poprzedniego wyznaczenia przez dwór rzymski.
- W razie niezgadzenia się wyroków dwóch pierwszych instancyi sądu duchownego, również i w skutek apelacyi, skarg i protestacyi, rozpoznawanie spraw małżeńskich w trzeciej instancyi należy do stolicy Apostolskiej.
- Skargi na wyroki sądów duchownych Królestwa w sprawach małżeńskich poddawane będą do sądu trzeciej instancyi w konsystorzu warszawskim, który przedstawia takowe do Rzymu,

porządkiem przepisany, za pośrednictwem poselstwa cesarsko-rosyjskiego.

II. Moc obowiązująca artykułów 69, 70 i 71 prawa o małżeństwie z roku 1836 należałoby uchylić; i

III. zamiast artykułu 72 prawa o małżeństwie z r. 1836, postanowić: „Duchowny, któryby dopełnił obrzędu ślubu religijnego małżeństwa z przekroczeniem zakazu, artykułem 68 prawa o małżeństwie z roku 1836 postanowionego, podpadnie karze porządkowej pieniężnej i prócz tego karze kościelnej.“

Zdanie w oryginale podpisane zostało w żurnalach przez prezydującego i członków.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz państwa, (podp.) W. Butkow.

Za zgodność: minister sekretarz stanu.

Radca tajny (podp.) J. Tymowski.

Rosya.

(Ukaz cesarski względem budowy kolei żelaznej. — Niedostatek i wsparcie w guberniach fińskich.)

Dzienniki petersburskie z 11go b. m. ogłaszają następujący ukaz cesarski względem budowy nowych kolei żelaznych w Rosyi:

„W niustającym staraniu o pomyślność drogiej naszemu sercu ojczyzny, dawno poznaliśmy, że bogata w wszelkie dary przyrodzenia, lecz rozdzielona ogromnymi przestrzeniami potrzebuje szczególniejszych założeń łatwiejszych komunikacji i związków.

Gdy w r. 1842 postawieni byliśmy przez naszego błogosławionego pamięci ojca na czele komitetu kolei żelaznych, który miał doglądać budowy drogi żelaznej petersbursko-moskiewskiej i rozstrząsać przedłożone sobie projekta tego samego rodzaju, prace nasze osobiste w tym przedmiocie utwierdziły nas w powyższem przekonaniu. Po zbudowaniu tej drogi żelaznej, nazwanej słusznie koleją Nikołajewską, jeszcze widoczniej okazała się cała korzyść, jaką odczuwa nasza miłość z tego nowego środka związków, a nawet niezbędność jego tak w pokojowych jak wojennych czasach. Koleje żelazne, o których korzyści jeszcze przed 10ciu laty wiele było wątpliwań, uważane są dzisiaj przez wszystkie stany za niezbędnie konieczne państwu, i stały się obecnie w skutku powszechnego życzenia potrzebą narodową.

W tem głębokim przekonaniu nakazaliśmy zaraz po ukończeniu wojny wziąć pod rozwagę, w jaki sposób najlepiej zaspokojoną być może ta niecierpiąca zwłoki potrzeba narodowa. Z uważnego zbadania rzeczy okazało się, że dla łatwiejszego i szybszego wykonania najlepiej będzie, naśladować w tem przykład innych krajów, zwrócić się do prywatnego przemysłu i przedsiębiorstwa tak krajowego jak zagranicznego, już dla tej nawet przyczyny, aby przy budowie kilku tysięcy werst kolei żelaznych w Rosyi skorzystać z wszystkich doświadczeń w zachodniej Europie poczynionych. Stosownie do tych zasad zaszło rozstrząsanie planów, skreślono je i takowe rozstrząsano. Po należytem rozważeniu całej sprawy w radzie ministrów, i po przyjęciu w naszej obecności jednego z planów uznawani zostali jednomyślnie za najkorzystniejsze warunki przedstawił przez towarzystwo rosyjskich i cudzoziemskich kapitalistów, na których czele stoi nasz bankier baron Stieglitz. Towarzystwo zobowiązuje się przez te warunki koleje żelazne przyznane sobie, mające długość 4000 werst (570 mil jeograficznych) zbudować w ciągu lat 10 i utrzymywać przez następne lat 85. Rząd zobowiązuje się jedynie zaręczyć 5 procent od kapitałów przeznaczonych na budowę, a zato po upływie naznaczonego wyżej okresu lat wszystkie koleje żelazne przechodzą bez odkupu na własność państwa.

Rząd uniknąwszy przez te warunki wielkich a koniecznych ofiar, buduje pierwszą sieć kolei żelaznych rosyjskich jedynie siłą zaufania w surową sumienność, z jaką zawsze, nawet podczas najtrudniejszych wojennych wypadków zobowiązania swoje wypełniał.

Te koleje żelazne poprowadzone będą: z Petersburga do Warszawy i do granicy pruskiej, z Moskwy do Niższego Nowogrodu, z Moskwy przez Kursk do ujścia Dniepru i do Teodozyi (Kaffa w Krymie), z Kurska lub Orła przez Dünaburg do Libawy. W ten sposób drogą żelazną nieprzerwaną przetrzymującą 26 gubernii, połączone zostaną i w ciągłym przez cały rok związku zostawać będą trzy rezydencje naszego państwa, nasze najczelniejsze rzeki, ogniska prowincji bogatych w zboże i płody z dwoma portami morza Czarnego i Bałtyckiego; w ten sposób ułatwi się wywóz za granicę, zabezpieczy dostateczny przywóz wewnątrz. Dziękując Najwyższemu Bogu, w którym całą pokładamy ufność, za rozpoczęcie tak rozległego a zbawionego przedsięwzięcia narodowego, wzywamy wszystkich wiernych naszych poddanych do gorliwego i sumiennego współdziałania w jego spełnieniu; rozkazujemy zarazem wprowadzić w wykonanie załączone do niniejszego aktu: 1) spis warunków zbudowania pierwszej sieci kolei żelaznych rosyjskich; 2) statut „głównego rosyjskiego towarzystwa kolei żelaznych“, utworzonego w celu ich zbudowania. Senat rządzący wyda w tej mierze stosowne rozporządzenia. Do aktu przyłączone są i wraz z nim ogłoszone obszerne akta.

Ruski Inwalid donosi: W guberniach fińskich Wasa, Kuopio i Uleaborg chybiły żniwa ostatnie, zaczęli rosyjski uznać potrzebę przedsięwzięcia środków nadzwyczajnych, i kazał zesłać jesieni dostawić znaczną ilość zboża z głębi kraju. Naładowano też zbożem przeszło 100 okrętów i wyprawiono do portów fińskich morza botnijskiego. Wczesne mrozy wstrzymały jednak ich odjazd, a większa część okrętów zamarzła pod Kronsztadem i u wybrzeży

fińskich. Na przedstawienie generała-adjutanta hrabi Berg, tudzież sekretarza państwa hrabi Arnfelt, rozkazał J. M. Cesarz, by z magazynów wojskowych, znajdujących się w wielkim księstwie fińskim, wydano po cenach bardzo niskich 60 000 kulów (po 9 pudów) maki, 19.300 cztertów krup i 55.500 pudów sucharów, (kul maki po 6 rubli 60 kop., krup po 8 r. za cztert, sucharów po 80 k. ś. od puda), a oprócz tego przesłał 10.000 r. ś. na wsparcie potrzebnych, dla których i Jej Mość Cesarzowa wyznaczyła 5000 r. ś.

Azya.

(Perskie propozycje pokoju. — Twierdze na pograniczu Persyi. — Wiadomości z Chin.)

Według doniesień dziennika *Pays* miał Szach perski podać następujące nowe propozycje: „Persya ogłasza wyspę Karrak za port wolny, który ma być otwarty dla wszystkich bez wyjątku narodów; w potrzeb budowy kolei żelaznej przedsięwziętej przez Anglików odstąpienie im będą rozległe grunta tak na wyspie jak i w parcie Karraku, a to dla założenia tam wielkiego zakładu handlowego i magazynu nadmorskiego. Anglicy natomiast ustąpią z Buszyru a Persowie z Heratu i ziemstw do tego miasta należących, które odtąd stanowiąc będą państwo osobne.“

Z nad czarnego morza piszą do tegoż dziennika z lutego, że generał Sokolew z armii rosyjskiej w Azji odjechał do Erzerum w postanowieniu. Mianowicie polecono mu zdjąć plany fortec, które zbudowane być mają na terytorium odstąpionem Rosyi ze strony perskiej w styczniu 1857. Terytorium to jest tem ważniejsze, zwłaszcza że przytyka do granicy ormiańskiej.

Podług doniesień z *Hongkong* z 30. grudnia zostały spalone i zrabowane wszystkie budynki w Kantonie, należące do cudzoziemców. Admiral Seymour miał ogniste kule na miasto, ale w chwili odejścia ostatnich wiadomości zawiesił kroki nieprzyjacielskie i ograniczał się na wzmacnianiu swej pozycji. Oczekiwano wojska z Indyi. Chińczycy zabrali Lorechę „Alma“, i jak słyhać, pokaleczyli jej kapitana. Na paropływ „Thistle“, który holował Lorechę „Anonyma“, napadło ze 200 dzonek, i postradał Lorechę i swój ładunek. Także i w innych portach wybuchła otwarcie nieprzyjaźń mieszkańców. Cesarz chiński pragnął, jak słyhać, pokoju, ale nie mógł poskromić mieszkańców Kantonu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Medyolan, 19. lutego. Jego c. k. Apost. Mość opuścił gminom w prowincyi Sondrio zaległe wpłaty na pożyczkę narodową.

Jego Mość Król Bawarski przybył dnia 16go b. m. do Rzymu.

Paryż, 19. lutego. Dzisiejszy *Monitor* donosi: Cesarz ułaskawił 329 skazanych żołnierzy, a 173 więźniom wojskowym złagodził karę. Dalej podaje dziennik urzędowy listę osób, obdarowanych medalem honorowym za ratunek w niebezpieczeństwie.

Paryż, 21. lutego. Wczoraj wieczór renta 3% 69. 95. — *Monitor* ogłasza traktat przyjaźni i handlu między Francją a Persją zawarty w lipcu r. 1855. — Dziennik *Constitutionnel* zawiera artykuł pana Renée wyjaśniający ośnowę traktatu austriacko-francuskiego względem zabezpieczenia posiadłości austriackich we Włoszech. Traktat ten zawarty został tylko na ten wypadek, gdyby Austria wypowiedziała wojnę; obecnie jest on tylko martwą literą. — *Pays* donosi, że Rosyanie dnia 12go b. m. mieli oddać Belgrad. Sir Henry Bulwer przybył do Bajratu otrzymawszy od swego rządu misję do Syrii.

Londyn, 20. lutego. Na posiedzeniu Izby niższej oświadczył lord Palmerston, że rząd nie wie o istnieniu traktatu między Rosją a Persją. Debate nad budżetem, w której mieli udział pp Gladstone, Disraeli i inni w opozycji przeciw projektowi rządowemu, odroczone na przyszły poniedziałek.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych foraliów, jakie były w pierwszej połowie lutego na targach w obwodzie lwowskim, samborskim, żółkiewskim, sanockim i tarnopolskim.

Obwód:	Lwowski		Sambor.		Żółkiew.		Sanocki		Tarnopol.	
	w mon.	konw.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
Korzec pszenicy . . .	7	14	7	22	7	41	7	4	6	44
„ zyta	4	4	4	9	4	4	4	33	3	48
„ jęczmienia . . .	3	14	3	10	3	44	3	30	2	46
„ owsa	2	10	1	44	2	24	2	2	2	.
„ hreczki	3	24	4	.	3	40	8	.	2	57
„ kukurudzy	4	48	7	30	.	.	4	30
„ kartofli	2	8	2	20	2	.	2	16	1	18
Cetnar siana	29	.	48	.	55	.	52	1	17
„ wełny	86
Sąg drzewa twardego	8	.	6	9	6	23	6	13	8	52
„ „ miękkiego	5	36	4	12	5	28	4	19	7	13
Funt mięsa wołowego	.	6 1/6	.	4 1/2	.	5 1/2	.	5 1/4	.	5 1/5*
Garniec okowity . . .	2	.	2	4	1	9	1	49	1	33

*) Za funt wagi niższo-austriackiej.

Kurs lwowski.

Dnia 23. lutego.

		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	42	4	46
Dukat cesarski	" "	4	45	4	48
Półimperya zł. rosyjski	" "	8	17	8	21
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	36 1/2	1	37 1/2
Talar pruski	" "	1	32	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	1	12	1	13
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	36	83	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne		78	50	79	30
5% Pożyczka narodowa		85	—	85	42

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 23. lutego.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	83	—
" sprzedał " " 100 po	82	30
" dawał " " za 100	—	—
" żądał " " za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	34 2/3

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 20. lutego.

		w przecięciu
Obligacje długu państwa	5% za sto 84 1/8 84	84 1/16
detto pożyczki narod.	5% " 86 1/2 86 3/4 1/8	86 3/8
detto detto	4 1/2% " —	—
detto detto	4% " —	—
detto detto detto	3% " —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	" —	—
detto detto z r. 1839	" —	—
detto detto z r. 1854	" 110 1/2	110 1/2
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5% —	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5% —	—
detto galicyjskie i węgierskie	5% 80 80 1/4	80 1/8
detto krajów koron.	5% —	—
Akcyje bankowe	1041 1039	1040
Bankowe listy zastawne 5% z term. wypłaty za 12 miesięcy za 100 złr.	—	—
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	600	600
Akcyje austr. Instyt. kredyt. handlu i przemysłu na 500 złr. (30% wpłacone)	286 3/4 285 1/4	285 1/2
Akcyje c. k. uprzyw. tow. wschod. kolei żel. państwa na 200 złr. czyli 500 franków —	—	—
detto na 130 złr. czyli 325 frank.	313 3/4	313 3/4
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr. 2265	2265	2265
Akc. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 złr. 261 262	262	262
Akcyje kolei Cesarzowy Elż. na 200 złr.	203	203
Akcyje południowo-póln. niem. kolei komunikacyjnej na 200 złr.	218 1/2	218 1/2
Akcyje kolei nadejskiej na 200 złr.	—	—
Akcyje lomb. wen. kolei żel. na 192 złr.	—	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. —	—	—
Akcyje austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 złr. —	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 20. lutego.

		w przecięciu.
Amsterdam za 100 holl. złotych	87 1/8 1/4	87 1/8 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	104 3/8	104 3/8 uso.
Berlin za 100 tal. prus.	—	3 m.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl. 103 5/8 1/2 5/8 l.	103 5/8 3 m.	103 5/8 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	120 3/4	121 3/4 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	77 1/8 76 7/8	77 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10-10 1/2 10 9 1/2 10 l.	10-10 3 m.
Lyon za 300 franków	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	—	2 m.
Marsylia za 300 franków	103 7/8	103 7/8 2 m.
Paryż za 300 franków	121 3/4 1/2 1/4 1/2 l.	121 1/2 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	266	266 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	T. S.
Cesarskie dukaty	7 3/4	7 3/4 Agio.
Dukaty al marco	—	Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. lutego o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 86-86 1/8.	Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92.
— 93. Lomb. wen. pożyczki z 5% 95 — 96.	Obligacje długu państwa 5%
83 3/4 — 84, detto 4 1/2% 75-75 1/4, detto 4% 66 1/3-66 3/4, detto 3% 51 — 51 1/2.	detto 2 1/2% 42 1/2-42 3/4, detto 1% 16 1/2-16 3/4.
96 — —. Detto Oedenbursk. z wypł. 5% 94 — —.	Detto Peszt. 4%
95 — —. Detto Medyol. 4% 94 — —.	Obligacje indemn. niżej. austr.

5% 87 1/2-88. Galie. i węgier. 5% 80 — 81 1/4. Detto innych krajów koron 85 1/2 — 86. Obl. bank. 2 1/2% 62 3/4 — 63. Pożyczka loter. z r. 1834 305 — 308. Detto z r. 1839 136 — 136 1/4. Detto z r. 1854 110 1/2-110 5/8. Renty Como 14 1/4 — 14 1/2.

Galie. list. zastawne 4% 80 — 81. Póln. Oblig. Prior. 5% 86 1/4-86 1/2. Głognickie 5% 82 — 83. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 84 1/2-85. Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 91-92. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 114 1/2-115. Akcyje bank. narodowego 1042 — 1043. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 288 3/4-289. Akcyje niżej. austr. tow. eskomp. 120 — 120 1/4. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 261 — 262 1/4. Detto póln. kolei 229 1/4 — 229 1/2. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 315 1/4-315 1/2. Detto tow. żegl. parowej 587 — 589. Detto 13. wydania 586 — 589. Detto Lloyd'a 425 — 426. Peszt. mostu łańcuch. 76 — 77. Akcyje mlyna parowego wiedeń. 65 — 70. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 28 — 30. Detto 2. wydania 38 — 40. Esterhazego losy 40 złr. 75 1/2 — 76. Windischgrätz losy 23 3/4 — 24. Waldsteina losy 25 3/4 — 26. Keglevicha losy 12 3/4 — 13. Ks. Salma losy 39 3/4 — 40. St. Genois 38 1/2-38 3/4. Palffego losy 39 1/2 — 40. Clarego 38 1/2 — 38 3/4.

Amsterdam 2 m. 87. — Augsburg Uso 104 3/4. — Bukareszt 31 T. 266 1/2-104. — Konstantynopol 31 T. 445. — Frankfurt 3 m. 103 1/2. — Hamburg 2 m. 76 1/4. — Liwurna 2 m. 106 t. — Londyn 3 m. 10-9 1/2. — Medyolan 2 m. 103 3/4. — Paryż 2 m. 121 1/2. — Cesarskich ważnych dukatów agio 7 3/4. — Napoleonodor 8 — 8 1/2. — Angielskie Sover. 10 13 — 15. Imperyal Ros. 8 — 24.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 23. lutego.

Oblig. długu państwa 5% 83 1/16; 4 1/2% —; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacje 5% 308. Losy z r. 1834 za 1000 złr. 135 3/8; z r. 1839 —. Wiedeń. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 1041. Akcyje kolei póln. 2310. Głognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 588. Lloyd —. Galie. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niżej. austr. Towarzystwa eskomptowego a 500 złr. 583 3/4 złr. Amsterdam 1. 2 m. 86 7/8. Augsburg 104 3/4 3 m. Genua — 1. 2 m. Frankfurt 103 1/2 2 m. Hamburg 76 3/8 2 m. Liwurna 105 3/4 1. 2 m. Londyn 10 — 9 1/2. 2 m. Medyolan 103 3/4. Marsylia —. Paryż 121 3/4. Bukareszt 266. Konstantynopol 456. Smyrna —. Agio duk. ces. 7 3/4. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. —. Lomb. —. 5% niżej. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 79 3/4. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 109 1/8. Pożyczka narodowa 85 3/4. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcyje c. k. uprzyw. zakładu kredyt. 299. Hypotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. lutego.

Hr. Dzieduszycki Aleksander, z Krakowa. — PP. Wolański Wojciech, z Rzepiniec. — Siarczyński Zygm., z Streptowa. — Hermann Lucyan, z Rzepinowa. — Czajkowski Hipolit, z Bóbrki. — Chwalibóg Jan, z Lipowic. — Wisłocki Marceł, z Kopeczyniec. — Strzelecki Eugeniusz, z Wyrowa. — Malisz Władysław, z Białogokamienia. — Białobrzęski Stanisław, z Działowa. — Czerwiński Jan, z Żółtkwi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. lutego.

PP. Schmidt Konstanty, do Przemyśla. — Krajewski Mikołaj, do Czech.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. i 22. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
s. god. zrana	330.80	— 0.9°	88 0	południowy	sl. pochmurno
2. god. popoł.	330.89	+ 4 1°	75 0	"	eichy "
10. god. wiecz.	331.36	— 1 0°	87 4	"	" jasno
6. god. zrana	331.98	— 4 5°	100 0	południowy	sl. mgia
2. god. popoł.	332.46	— 1.2°	95.0	"	" "
10. god. wiecz.	332.79	— 2.9°	97.4	"	" "

T E A T R.

Dziś: Komedya niem.: „Der Tritschtratsch“ i krotoczwila „Der Freund in der Noth.“

Dziś: Ostatnia reduta przy nadzwyczajnem oświetleniu i podwójnej orkiestrze.

KRONIKA.

Do dziennika „Delibab“ piszą z Batonyi w komitacie Bekes-Czanadzkim: „W kolonii Kunagofa pewien włosianin kopiąc jamę przed swem domostwem natrafił na rzemysł, a dalej na munsztuk żelazny tkwiący między zębami lba końskiego. Przy dalszem kopaniu znaleziono szkielety jednego człowieka i dwóch koni; na szkielecie człowieczym leżały blachy złote dwoma rzędami, i naramienniki z guzikami srebrnymi. Oprócz kilku innych blach złotych znaleziono także monetę złotą z czasów Cesarza Justyniana, kwadratową blachę złotą objętości 3“ z wyobrażeniem kilku głów greckich, jeden dzban srebrny, jeden srebrny roztruchan podobny kształtem do kielicha i miecz prosty 2“ szerokości, a w końcu 7 złotych pierścieni i parę kołców prostej roboty.“

— Belgijska akademja archeologiczna wybrała na ostatniem posiedzeniu

walnem najdostojniejszego Arcyksięcia Jana prezydentem swym honorowym. Jego cesarzewicz. Mość przyjął tytuł ten jak najuprzejmiej. Prezydent akademii, wicehrabia Kerkhove, otrzymał od Arcyksięcia zlecenie, by członkom akademii tej złożył wyraz szczerej podziękii i życzliwości.

— Pewien z dawniejszych członków administracyi cywilnej w Bengalu wyznaczył cenę 300 gwineów za najlepszą rozprawę o jednym z sześciu dawnych hindujskich systemów filozoficznych. Rozprawa napisana być ma w języku niemieckim lub francuskim i przesłana najdalej do 1 kwietnia 1860 londyńskiemu towarzystwu „Royal Asiatic Society“. Rzeczą widoczną, że praca ta posłużyć ma za skazówkę misjonarzom indyjskim.